

*У славу Божју,
а на духовну корист **неверујућеї,**
и верујућег **народа срїскої,**
у земљи и расејању.*

*„Заиста, заиста ти кажем:
ако се ко не роди водом и Духом,
не може ући у Царство Божије.“*
Јеванђелиста Јован (3,6)

*„Духа не іасиїше,
їророшїва не їрезириїше.
Све їровераваїїше,
добра се држиїше.“*

Прва посланица Солуњанима
апостола Павла (5, 19-21)

Слободан Бојковић ©

ДУХОВНА ЧИТАНКА

СВЕ ЈЕ ТВОЈЕ, БОЖЕ

*ПЕСМЕ ЉУБАВИ
и друго за душу*

ПРИРЕДИО
Слободан Бојковић

ПРОМЕТЕЈ

“Не бој се непријатеља – у најгорем случају они могу да те убију.

Не бој се другога – у најгорем случају они могу да те издају.

Бој се равнодушних – због њиховог ћутања на земљи постоји издаја и убијање.”

Речи руског писца који је страдао у комунистичким логорима архипелага Гулаг. (Да ли Солжењцина?) Запад их приписује америчком песнику Ричарду Еберхарту.

„Нишѝ смрди, нишѝ мирише.” - изрека мноѝих народа свеѝа

„Не можеѝе служиѝи Боју и мамону.” Матеј (6, 24)

Тада Исус рече ученицима својим: „- Ако хоће ко за мном ићи, нека се одрекне себе, и узме крстѝ свој и за мном иде. Јер ко хоће живоѝ свој да сачува, изгубиће га; а ако ко изгуби живоѝ свој мене ради, наћи ће га. Јер каква је користѝ човеку ако сав светѝ загодије, а души својој науди? Или какав ће ошкуй даѝи човек за душу своју?” Матеј (16, 24-26)

Сенима родиџеља и ѿредака,
који су ми даровали ѿело
и усмерили душу,

Суѿрузи, сесѿри,
и осѿалит драѿим бићима
која више нису овде...
У другим димензијама живе.

Својој деци,
Марку и Милици,
да не забораве ко су
и шта су.

Трагаоцима
свих животних доба,
ѿрвенсѿвено младима.

Госѿоду Боѿу,
који је створио овај чудесан свет,
и наменио ѿа за вечан живоѿ.

*„Марко сине, једини у мајке,
не била ти моја рана клеџа,
немој сине, говори ти криво,
ни по бабу ни по штрчевима,
већ по правди Боја истинитоја!
Немој сине, изгуби ти душе!“
Боље ти је изгуби ти главу,
Него своју изгуби ти душу!*

Народна песма
Урош и Мрњавчевићи

Манастир Врдник (Сремска Раваница) У манастиру се
чувају мошти (део кључне кости) кнеза Лазара

*„Ко не дође на бој на Косово,
од руке му ништа не родило:
ни у пољу бјелица шеница,
ни у брду винова лозица!
Не имао пољској берићеша,
ни у дому од срца порога!“*

Народна песма
Кнежева клеџа

„Кад се слуга мало повратио,
пита њега госпођа Милица:
‘Што би слујо, у њољу Косову?’ [...] *“*
Тада слуга поче казивати:
‘Сви осташе, госпо, у Косову.
Ђе погибе славни кнез Лазаре,
ту су многа копља поломљена, [...] *“*
А Југ ти је, госпо, погинуо
у почетку, у боју првome.
Погибе ти осам Југовића,
ђе брат брата издати не шћеде...’ ”

Народна песма
Слуја Милушин

„И ту мајка тврда срца била,
да од срца сузе не пустила.
(шреће њонављање шраичној рефрена)

Кад ујутру данак освануо,
али лете два врана гаврана:
крвава им крила до рамена,
на кљунове б'јела пјена тргла;
они носе руку од јунака
(а на руци бурма позлаћена),
бацају је у криоце мајци. [...] *“*
Узе мајка руку Дамјанову,
окретала, превртала с њоме,
пак је руци тијо бесједила:
‘Моја руко, зелена јабуко,
јдје си расла, јдје л' си усшринуша!
А расла си на криоцу моме,
усшринуша на Косову равном!’
Ал' ту мајка одољет не могла,
препуче јој срце од жалости
за својије девет Југовића
и десетим стар-Југом Богданом.”

Народна песма
Смрш мајке Југовича

Вековима, а и до не тако давно,
Газиместан се јуна црвенео од божура,
по предању изниклих из крви
палих косовских јунака.

*„Еј грађи, грађи,
Божурове сади,
ја ћу воду, а ти корен,
нек изникну млади ...“*

Народна песма
Косовски божури

Косовско предање и народне песме о несебичном жртвовању
у борби за одбрану земље и очување части и душе, све време -
до данас, у најтежим тренуцима, надахњивали су српски
народ.

*„Куд год да кренем
ћеби се враћам поново
ко да ми ошме
из моје душе Косово.“*

Рефрен песме **Видовдан** Милутина Поповића Захара
написане и компоноване 1989. поводом прославе
600 година од Косовске битке.

4 С - СРПСКИ УСУД И СРПСКА НАДА

*„Духа не тасишће, пророштва не презиришће. Све
проверавајте, добра се држишће.“* Прва посланица Солуњанима
апостола Павла (5, 19-21)

*Од свих индоевропских језика, само на српском језику
4 оцила (4С) на трбу Срба могу да имају следећа нејативна и
позитивна значења:*

Србин Србина секиром сече!
Сабрат сече, сатанисти стрве,
Сужњи страсти сатиру светиње!

Суманута светина, све страда,
Сагрешују срца слабодушног стада;
Страст странпута, суноврат светога!

+ + +

Смирењем се слабост савлађује,
Сајласјем се спокој саграђује,
Сјознаја се светшости сагледа!

Само слога Србина спасава!
Свесно срце слогу сагледава,
Снагом слоге *Свете* созерцава,
Син са Светим светове спашава!

Животи и слобода су светиње,
А свест и смисао прожети љубављу,
Суштина спознаје и добрих стварања.

Туга је жал прошлости,
Брига је пратилац садашњости,
Вера са *надом* воли у *садашњости*,
И радује се *будућности*.

Без вере у *Боја*,
Страх од *немоћи*, *болести* и *смрти*,
Као и жудња за бољим *животом* у *будућности*,
Чине људе *неспособним* да живе
у *садашњости*.

Суйрошстављањем *Боју*,
Предајући се *злу*, *по*мрачене *свести*,
Човек *постаје* *нечовек*,
И може да буде *гори*
од најкрволочније *звери*.

АКО *

Ако волиш,

Ако си захвалан за живот,
Радујеш се и малим помацима,
Поуздан у многим тренуцима,
Не колебаш се у битним
ситуацијама,
Цениш правду и бориш се за њу,
За племенита дела и истинита начела;
Образујеш се да би знао, али и чувао образ,
И радиш не само за своје, већ и опште добро.

Ако не чиниш оно што не желиш да други теби чине,
Говориш истину и када можеш да страдаш,
Знаш да се браниш и за слободу бориш,
Своју, ближњих, и земље својих предака;
И прошлост знаш, да не поверујеш
Када о теби и твоме народу лажу,
Полуистине пласирају и кажу.

Ако можеш да трпиш и останеш прибран,
Не губиш разум када га око тебе губе,
Смирен си и реакције ти нису
непромишљено брзе,
Не мрзиш оне који тебе мрзе,
Нанесена зла, спреман си да прашташ...

Ако посвећено радиш, себе дајеш,
Не очајаваш у недаћама, падаш и устајеш,
Не плашиш се болести, немоћи, ни смрти,
Ведро мислиш, и не стрепиш за дане старости;
Не прихваташ јарам новца, једноумље власти,
Творевину када волиш, не робујеш *сѝрасѝи*,

Ти си биће вере, у Боја верујеш.

+ + +

Ако по реченоме мислиш,
Сходно томе делаш,
О праведном свету на Планети сневаш,
За светске моћнике, то је права лудост,
А за удворице – глупост и наивност,
Да и у време технолошке ере,
Посвећено биће
Православне вере,
У бесмртност душе, васкрсење тела,
Анђеле чуваре, заштитнике дома,
У љубав Божију, **верује,**
Несебично воли,
А тако и дела.

* Аутор Слободан Бојковић користи појам АКО из познате песме IF (АКО) енглеског нобеловца Радјарда Киплинга (1865-1936). Песма АКО је дата у ДОДАТКУ на страници 210.

Ако верујеш у Боја,
Ако си хришћански верник,
У срећним тренуцима *слави Боја,*
У тиховању *обожавај Боја,*
Умом и срцем, воли Боја.

У болним тренуцима *уздај се у Боја,*
Чак и ако губиш наду, *хвали Боја,*
Увек веруј у Боја.

А Ти, који не верујеш, не видиш смисао живота,
У безнађу, у *најтежем тренуцима,*
Пошражи помоћ Божју!

Три окна

Три окна просечена су на небу
за духовнога човека:
 кроз прво гледа *ум вером*,
 кроз друго гледа *срце надом*,
 кроз треће гледа *душа љубављу*.
Ко гледа небо само кроз једно окно
 види трећину неба.
Ко гледа небо кроз сва три окна,
 види цело небо.

+ + +

Да би видели божанску Тројицу у јединству,
ми морамо сазнати себе као Тројицу у јединству.
Јер само Тројица може видети Тројицу.

„Мисли о добру и злу“,
Свети владика Николај Велимировић

МОЛИТВА ГОСПОДУ БОГУ *

Господе Боже, моћни ствараоче,
Изворе живота, наш небески Оче,
Даруј Господе да мењамо себе,
Свесно да не гледамо само видљив Свет;
*Даруј да придобијемо Тебе
уместо пролазних имања,
Уз разум и љубав, подај нам познања.*

Даруј Господе да Ти приносимо
сузе покајнице и сузе радоснице,
Наше жртве узданице и умилнице;
*Даруј да васкрсемо са божанским рухом,
Душу са телом уносимо духом.*

Подај Господе, да бисмо Ти даривали
светлогореће свеће: душу, дух и тело,
Три извора живота за Твоје вечно дело;
*И у нейројадљивом руху, дух да посвећујемо Оцу,
душу Сину, а шело Светом Духу.*

*Оче, освећуј дух наш!
Сине, освећуј душу нашу!
Свети душе, освећуј шело наше!*

Подај Господе да се радујемо због Тебе,
Да би се и Ти, у дан жетве духа,
Радовао због нас.

Хвала Теби од духа, душе и тела,
А нама, милост Твоја, Боже, Амин.

* Преиначена „Молитва Богу Оцу“ из Молитвеника. Молишву уобличио Слободан. Изворна молитва је дата у „ДОДАТКУ“ на страници 199.

СВЕ ЈЕ ТВОЈЕ БОЖЕ*

Твоје је Небо и Земља Твоја,
Сунце и Месец, звезде без броја,
Твари што стоје, плове и лете,
Анђели свети и душе свете.

Створења сва су Твоја својина,
Небо и Земља - Божја градина,
И ми смо Твоји - кандила мала,
Рука нас Твоја, Боже саздала.

Рука нас Твоја, Боже саздала.
Огња Твог искра је у нас пала,
У нас је пала и засијала,
Зажегла наша кандила мала.

О Творче Вечни, дух нам рашири,
Духом га Твојим Светим распири,
Кад си нам Отац, и кад смо Твоји,
Имена Твога да смо достојни.

* Владика Николај Велимировић, „Духовна лира“. Сабрана дела, књига XI, Глас цркве, Шабац 2013. Репринт издања Православне епархије западноевропске, Диселдорф, 1978.

ДОСТОЈНО ЈЕСТ *

Усамљени инок у ноћи у храму,
Молитвом усрдном гони душе таму.
У том дође монах ничим необичан,
Стаде и он пјети к'о пјенију вичан.

Тада први инок поче „Честњејшују“,
Мајку Божју славећ, Мајку Славњејшују.
Чудни гост му рече о том славопоју:
Код нас мало друкче ову песму поју.

Ми не почињемо као што ти поче,
Него са „Достојно“ - преподобни оче.
И он целу песму „Достојно“ изусти,
Инок се стараше, да реч не упусти.

О, мој врли брате, сада лакше дишем
Од те твоје песме, дај да је запишем.
Но оловке немам, немам ни хартије,
Храм (је) место молитве, а не писаније.

Тада гост поноћни Храм осени Крстом,
И писати поче по камену прстом.
По камену писа к'о по воску меку,
Зачуди се инок овоме човеку.

„Ко си?“ - пита инок необичног госта:
„Име ми је Гаврил - то нек ти је доста.“
У томе га нешта; инок са ужасом,
Архангела позна под монашком расом.

То што он написа нико не избриса,
Напуни се црква Небеског мириса.

* Владика Николај Велимировић, „Охридски пролог“.

ТЕБИ МАЈКО БОЖЈА *

Теби Мајко Божја,
Теби душа кличе,
Теби моја душа,
Из дубине виче.

Теби очи дижем,
Тебе Мајко молим,
Дај ми снаге свагда,
Врагу да одолим.

Кад ме демон куша,
Кад ме на грех води,
Обасјај ми душу,
Од зла ослободи.

Нека светлост Твоја,
Разгони ми таму,
О, немој ме никад,
Оставити саму.

*Разјони ми таму,
Свејлошћу лика Твој,
И немој ме Мајко,
Оставиши самој.*

Буди поред мене,
У сваком тренутку,
На свакоме месту,
И у сваком кутку.

* * *
* * *
* * *
* * *

Када Те призивам,
Мајко Божја чуј ме,
У невољи мојој,
Мајко помилуј ме.

* Владика Николај Велимировић, „Духовна лира“. Стихове за мушки лик са десне стране означене *ишлик*, додао Слободан.

ПЕСМЕ ЉУБАВИ

Духовне песме блажено почивше сестре
у Христу †Јулије (Луције) Брковић,
а по узору на песме богомољаца
између два Светска рата.

*Уз сајласност сесџре Луције,
за њеној земној живоџа, а и по упокојењу,
неке сџихове уобличио, друџе ѓроменио, наслове дао,
сџирофе додао, ѓесме ѓрерадио.*

Сенима сестре †Јулије
(Луције) Брковић

*Заџим, нове ѓесме исѓевао,
родољубиве и ѓоучне ѓесме ѓриложио, ѓонешџо најисао,
и духовну ѓесмарицу и чиџанку „Све је Твоје, Боже“
за свеџ ѓриредио, браџ у Хрисџу,
Слободан Бојковић*

Ко тражи, *наћи ће,*
Ко куца, *оџвориће му се,*
Ко је упоран, *исџуниће му се;*
Са јаком вером *јоре џремешџаће,*
Али ако љубави нема, *нишџа је!*

Што има, *огузеће му се,*
Даровано, *заборавиће,*
Пролазно, без љубави,
Несџаће.

Са љубављу,
Ко даје, ***више џримаће,***
Делећи другима, ***умножаваће.***

На молитве из срца
Госџод Боџ одџовараће,
Небеске силе слаће,
У џомоћ сви џрисџизаће.

Са љубављу,
И уз Божју милосџ,
Ко спава и сања, ***џробудиће се,***
Ко је будан, ***џросвеџлиће се,***
Просветљен, вечно живеће!

Дај Боже, да џако шџо више буде!
Амин

Варијације на изреке из Новог завета
и мудрости предака.
Слободан